

# Даниял кітабы — отыз алтыншы бөлім

*Набуходоносордың пайғамбарлық рәміздігі: Миллершілер қозғалысының тарихи межелерін және Ұлай өзенінің мөрленген аянын ашу*

Jeff Pippenger

2023-12-31

Даниял кітабының бірінші тарауы 1840 жылдың 11 тамызынан 1844 жылдың 22 қазанына дейінгі бірінші және екінші періштелердің тарихын бейнелейді. Даниял кітабының төртінші тарауы да б.з.д. 723 жылдан 1844 жылдың 22 қазанына дейінгі бірінші және екінші періштелердің тарихын қарастырады. Әрине, мұны «жол үстіне жол» деген кейінгі жаңбырдың әдіснамасынсыз көру мүмкін емес.

Төртінші тараудағы Набуходоносор — өте күрделі пайғамбарлық белгі. Улай өзені туралы аяанның Уильям Миллер тарихында мөрінің ашылуын қарастыра бастағанда, оның нені бейнелейтінін өзімізге еске салу маңызды. Набуходоносордың екінші түсі, Уильям Миллердің екінші түсі сияқты, Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақытты» бейнеледі; бұл — Даниял кітабының тұтас құрылымын өзара тоқитын пайғамбарлық арқау. Даниял төртінші тараудағы Набуходоносордың түсін жорып бергенде, оны келе жатқан сот туралы ескертті, әрі сол арқылы 1798 жылы «ақыр заманның» кезінде тарихқа енген бірінші періштенің хабарына түрткі бейне болды.

Набуходоносорға ескертілген үкімнің келу уақыты жеткенде, оның келуі 1844 жылғы 22 қазанды, яғни тергеуші үкім басталған уақытты бейнеледі. Төртінші тарауда Даниел берген ескерту хабары да, сол ескерту хабарымен байланысты үкімнің келуі де «сағат» деген сөзбен көрсетілген. Набуходоносордың үкімінің «сағаты» бірінші періштенің хабарындағы Құдай үкімінің «сағатын» білдірді. Сондай-ақ ол Құдайдың атқарушы үкімі басталатын жексенбілік заңның «сағатын» да бейнеледі. Даниял кітабының төртінші тарауындағы бірінші періштенің хабарының 1798 жылы келуін және «сағат» деген сөзбен ишараланған үшінші періштенің 1844 жылғы 22 қазанда келуін бейнелейтін бөлік содан кейін қайта айтылып, кеңейтіліп баяндалады. Қайталап айту және кеңейту тәсілі — пайғамбарлықта қайта-қайта кездесетін, әсіресе Даниял кітабында айқын көрінетін пайғамбарлық тәсіл.

Набуходоносор үкімнің «сағатына», яғни «жеті уақытқа» жеткен кезде, бұл оның үкімі басталғанын білдірді, әрі сол сәттен бастап солтүстік патшасы ретінде ол б.з.д. 723 жылы Израилдің солтүстік патшалығына түскен сот үкімін бейнеледі. Оған аңның жүрегі берілді, ал Киелі кітап пайғамбарлығында аң — патшалық; сондықтан б.з.д. 723 жылдан бастап 1798 жылға дейін ол Даниял кітабының жиі көтерілетін тақырыбы болып табылатын пұтқа табынушылықтың екі түрін бейнеледі.

Мың екі жүз алпыс күн бойы, яғни мың екі жүз алпыс жылды білдіре отырып, ол ойран салушы пұтқа табынушылық билікті бейнеледі; содан кейін тағы да мың екі жүз алпыс күн

бойы, мың екі жүз алпыс жылды меңзей отырып, ол ойран салушы папалық билікті бейнеледі. Бұл екі ойран салушы биліктің өзегі бірдей болды, өйткені папалық — христиандықты ұстанатынын мәлімдейтін пұтқа табынушылықтан басқа ештеңе емес.

«Күндердің ақырында», яғни Даниял кітабының он екінші тарауында айқындалған нышан бойынша, 1798 жылғы «ақыр заман уақытын» білдіретін кезде, оның патшалығы өзіне қайта берілді. Даниял 4-тараудың куәлігі мен Пайғамбарлық Рухы оның патшалығы «күндердің ақырында» өзіне қайта берілгенде, оның тәубеге келген адам болғанын айқындайды. Содан кейін ол төрт маңызды ақиқаттың пайғамбарлық нышанына айналады. Ол өзінің «жеті мезгілінің» алғашқы жартысында өзі бейнелеген пұтқа табынушылықтың айдаһар билігі мен «жеті мезгілінің» соңғы жартысында өзі бейнелеген мақұлық билігінің арасындағы пайғамбарлық байланыстырушы буынға айналады. 1798 жылы қалпына келтірілген патшалық ретінде осы екі биліктің нышаны бола отырып, ол содан кейін Тирдің жезөкшесі ұмыт қалған кезде жетпіс рәміздік жыл бойы билік етуі тиіс болған үшінші ойрандаушы билікті (жалған пайғамбарды) бейнелейді. Бабыл патшасы ретінде Набуходоносор соңғы күндері қазіргі Бабылға айналатын үш биліктің арасындағы пайғамбарлық байланыстырушы буынды бейнелейді; сол Бабыл кейін дүниені Армагеддонға бастап апарады.

Ол сондай-ақ 1798 жылы қозы ретінде басталған, өзінің өзгерген тәжірибесімен бейнеленген, жердегі аң ретіндегі Америка Құрама Штаттарының тууын да танытты. Сонымен қатар ол жердегі аңның екі мүйізін де бейнелер еді; бұл мүйіздер Америка Құрама Штаттарының күшін білдіретін республикализм мен протестантизм болатын, әрі дәл солар оның дүниедегі ең артықшылыққа ие ұлтқа айналуына мүмкіндік берді. Алайда символдық жетпіс жылдың соңында сол екі мүйіз жолдан тайған республикализм мен жолдан тайған протестантизм ретінде бейнеленер еді, әрі екі мүйіздің әрқайсысы екі топқа бөлінген болар еді. Республикализмнің мүйізі Конституцияның қасиетті қағидаларын ашық түрде елемейтін Демократиялық партиядан және өзін Конституцияның қорғаушылары әрі жанкешті жақтаушылары деп жариялағанымен, шын мәнінде Конституцияның қасиетті қағидаларын теріске шығарып, сол қасиетті құжаттың ішіндегі қағидалардан гөрі дәстүрлер мен әдет-ғұрыптарды жоғары қоятын Республикашыл партиядан тұрар еді.

Екі топ Мәсіхтің заманындағы саддукейлер мен парызшылдар арқылы алдын ала бейнеленген еді. Саддукейлер мен парызшылдардың рухы да жолдан тайған протестантизмнің мүйізінде көрінер еді: бір топ жексенбілік ғибадатты жақтаса, екінші топ сенбілік ғибадатты жақтар еді. Набуходоносордың «күндердің соңындағы», яғни 1798 жылғы, бет бұрған күйі Америка Құрама Штаттарын және жер аңының екі мүйізін лайықты түрде бейнелейді. Осы үш нышанның да — жер аңы мен оның екі мүйізінің — қозыдан айдаһарға айналуы алдын ала белгіленген еді.

Набуходоносор өзінің «жеті мезгілінің» соңында көне замандағы Бабыл патшалығын ақырғы күндердегі айдаһардан, аңнан және жалған пайғамбардан құралған қазіргі Бабылдың нышаны ретінде айқындайтын байланысты бейнеледі. Сондай-ақ ол Тир жезөкшесі ұмытылатын жетпіс рәміздік жыл ішінде қозыдан айдаһарға айналатын, екі мүйізі бар

жердегі аң арқылы бейнеленген үш пайғамбарлық болмысты да көрсетті. Оның нақты патшалығының жетпіс рәміздік жыл бойы билік жүргізетін патшалықтың дәл өзі үшін үлгі болуы — аса терең мәнді жайт.

Төртінші тараудағы Набуходоносордың нышандық бейнесі бірінші тараудың үстіне қабаттастырыла қолданылуға тиіс. Сол қолдану жасалған кезде, ол Миллериттер тарихының межелік кезеңдерін өзара біріктіреді және сол уақытта мөрі ашылған Ұлай өзені жайлы аянның бірнеше ақиқатын растайды. Миллерит қозғалысының іргетасы мен орталық тірегі Даниял кітабының сегізінші тарауындағы, он үшінші және он төртінші аяттардағы сұрақ пен жауап болды. Сұрақ мынау еді: «Күн сайынғы құрбандыққа және қаңыратып-жойатын күнәға қатысты, қасиетті орын да, әскер де тапталуға берілуі туралы аян қанша уақытқа дейін созылады?»

Киелі кітапқа жүздеген, тіпті мыңдаған қосымша сөздер енгізілген болса да, шабыт мәтінге тиесілі емес деп айқындайтын жалғыз қосылған сөз — “құрбандық” сөзі. Бұл сөз орынды түрде алынып тасталғанда, “күнделікті” мен “заңсыздық” — қаңыратып-жоятын екі бөлек күш екені анық көрінеді. Уайт қарындас “құрбандық” сөзінің адамдық даналықпен қосылғанын және оның мәтінге қатысы жоқ екенін нақты көрсетеді, әрі сол үзіндіде ол Миллершілердің “күнделікті” пұтқа табынушылық деп тануда дұрыс болғанын да айқындайды. Он үшінші аяттағы сұрақтың грамматикалық құрылымдары Уайт қарындастың жазбалары арқылы Мәсіх тарапынан мұқият айқындалған, және мәтіндер мен шабытпен берілген қосымша нұсқаулар басшылыққа алынғанда, сұрақ мынадай болады: “Қасиетті орынды да, Құдай халқын да таптап-жаншуы тиіс болған пұтқа табынушылық пен папалықтың қаңыратып-жоятын екі күшіне қатысты аян қашанға дейін созылады?”

Сондықтан Набуходоносор 1798 жылы, яғни «ақыр заман уақытында», орналасқанда, ол тәубеге келген адамды бейнелейді, демек, Адвентизмнің орталық тірегі мен іргетасын түсінетін «даныштыларды» білдіреді. Оның тәубеге келуі сол уақытта мөрі ашылған «білімнің артуын» түсінетін «даныштыларды» айқындайды, бірақ оның өзіне тән пайғамбарлық символикасы «пұтқа табынушылық пен папалықтың қаңыратып-бос қалдыратын билігінің, Құдай халқын (әскерді) және Құдайдың киелі орнын таптауына қатысты аян қанша уақытқа созылар еді?» деген сұрақтың нысаны болып табылатын тарихты тікелей бейнелейді. «Білімнің артуын» түсінетін «дана қыздың» нышаны ретінде ол Уильям Миллерді білдіреді, өйткені Миллер 1798 жылы, «ақыр заман уақытында», басталған тарихтағы «данышпандардың» нышаны болып табылады.

Навуходоносор — «ақыр заманның» жолайрық белгісінің нышаны; ал оны бірінші тарауға қабаттастыра қарастырғанда, ол сол уақытта бірінші періштенің келуін де бейнелейді, өйткені төртінші тарауда Даниял Навуходоносорға ескерту хабарын жеткізетін «сағат» бірінші періштенің келген уақытын белгілейді, ал бұл — 1798 жыл. Навуходоносорға үкім жеткен «сағат» 1844 жылдың 22 қазанында басталған Құдайдың тергеу сотының басталу «сағатын» бейнеледі. Төртінші тараудағы Навуходоносордың нышаны арқылы туындайтын жолайрық белгілері мыналар: б.з.д. 723 жыл, 538 жыл, 1798 жыл («ақыр заман») және 1844 жылдың 22 қазаны.

Даниял кітабының бірінші тарауындағы миллериттік тарихтың межелері 1798 жылы келген «ақырзаман уақытына» сәйкес бірінші хабардың күшейтілуінің символы болып табылатын Еһоякимнен басталады. Еһояким арқылы бейнеленген бірінші хабардың күшейтілуі 1840 жылғы 11 тамызды белгілейді. Еһоякимнің жаулануы Бабыл патшалығының жетпіс жылдық билігінің басталуын көрсетеді, ол Кирдің жарлығымен аяқталады. Даниялдың бірінші тарауы тағамдық сынақ ретінде бейнеленген, содан кейін көру арқылы тексерумен жалғасып, ақырында айқындаушы сынақпен тәмамдалатын үш сатылы сынақ үдерісін көрсетеді. Бұл үш сынақ 1840 жылғы 11 тамызды бейнелейді, сол кезде Иса Мәсіхтің Өзімен тең тұлға болған құдіретті періште көктен қолында кішкене кітаппен түсті, оны сол уақытта Құдай халқы «жеуге» тиіс еді; дәл сол сияқты Даниял мен үш адал жас Бабылдың асын емес, көкөніс тағамын жеуді таңдаған еді.

Сол үдерістің екінші сынағы Миллердің хабарын (бірінші періштенің хабарын) протестант шіркеулерінің теріске шығаруының көрінісін білдірді; сол кезде Миллерит қозғалысы мен сол мезетте діннен тайған протестантизм ретіндегі өздерінің пайғамбарлық рөлін бастай бастаған протестант шіркеулері арасындағы айырмашылық айқын көріне бастады. Бұл екі топтың арасындағы айырмашылық, Бабылдың тағамының орнына көктен келген асты жегендіктен, Даниял мен үш серігінің тәні анағұрлым көрікті де толық болып көрінгеніндей, соншалықты айқын болды. Бұл айырмашылық 1843 жылғы киелі кітаптық жылдың соңында (1844 жылғы 19 сәуірде), он қыз туралы астарлы әңгіменің кідіріс уақыты келген кезде, айқын белгіленді.

Лакмус сынағы болған үшінші сынақ, үш жылдан кейін Набуходоносордың өзі төрелік айтып, Даниял мен үш адалды Бабылдың данышпандарынан «он есе» артық деп жариялаған кездегі 1844 жылғы 22 қазанды бейнеледі. Даниял кітабының төртінші тарауын бірінші тараудың үстіне қойған кезде, Миллериттер тарихының межелік белгілері пайда болады: 1798 жылғы «ақыр заманның» басталуы; 1840 жылғы 11 тамызда бірінші періштенің хабарының қуаттандырылуы; 1844 жылғы 19 сәуірдегі алғашқы түңілу; және 1844 жылғы 22 қазандағы ұлы түңілу.

Миллериттер тарихының нақты межелік белгілерін айқындаумен қатар, осы екі тарау «үстіне үстіне, қатарынан қатарға» біріктіріліп қарастырылғанда, бірінші періштенің хабарын бейнелейді, жиырма үш жүз күн туралы іргелі ілімнің нысаны болып табылатын қаңыратып күйретуші екі күшті анықтайды, сондай-ақ Даниял он екінші тарауындағы, Даниял кітабы мөрінен ашылған сайын әрдайым жүзеге асатын, үш сатылы сынақ үдерісін де көрсетеді.

Олар сондай-ақ Набуходоносордың 1798 жылғы данышпандардың нышаны ретінде, төртінші тараудағы өзінің екінші түсімен байланыстыра қарағанда, қозғалысы шынайы протестанттық мүйізге айналуға тиіс болған Уильям Миллерді бейнелейтінін анықтайды. Адвентизмнің іргетастық ақиқаттарын бейнелейтін Уильям Миллердің еңбегі Хабакуктың екі тақтасында көрсетілген, әрі сол қасиетті екі тақтаның екеуінің де жасалуына Құдай басшылық етті.

Миллер бірнеше пайғамбарлық ақиқатты дұрыс көре алмады, өйткені пайғамбарлық тарихқа қатысты оның көзқарас орны оған қаңыратып-жоятын үш биліктің бар екенін тануға мүмкіндік бермеді: тек пұтқа табынушылық (айдаһар) пен папалық қана емес (аң), сонымен бірге жолдан тайған протестантизм де (жалған пайғамбар). Құдайдың қамқорлығымен, тарихтағы өз көзқарас орнымен шектелген Миллердің сол пайғамбарлық түсініктері Хабаккуктың екі қасиетті кестесінде бейнеленген жоқ.

Даниял кітабының төртінші тарауындағы Набуходоносордың екінші түсі Уильям Миллердің екінші түсін бейнелейді. Екі түс те «жеті уақытқа» қатысты, әрі Миллердің түсі 1863 жылы басталған оның еңбегінің қабылданбауын және оның Түн ортасындағы Айқайға дейін күшейе түсуін айқындайды. Екі түс те бытыратылу кезеңінен кейін қалпына келтірілген патшалықпен аяқталады. Осы себепті, 1798 жылы мөрі ашылған Улай өзенінің аянын тікелей қарастырмас бұрын, Миллердің екінші түсін қарастырамыз.

«Мен түсімде Құдайдың көзге көрінбейтін қол арқылы маған ұзындығы шамамен он дюйм, ені мен қалыңдығы алты дюймдей төрт қырлы, аса шеберлікпен жасалған бір қобдиша жібергенін көрдім; ол қара ағаш пен інжу-маржаннан әсем нақышталып құрастырылған екен. Қобдишаға бір кілт бекітіліп қойылыпты. Мен сол мезетте-ақ кілтті алып, қобдишаны аштым; сонда өзімнің таңданысым мен қайран қалуымда, оның іші әр алуан түрдегі және көлемдегі асыл әшекейлерге, гауһар тастарға, бағалы асыл тастарға, сондай-ақ сан қилы өлшем мен құндағы алтын-күміс теңгелерге толы екенін көрдім; олардың бәрі қобдишаның ішінде өз орындарына көркем етіп реттеліп қойылған екен; осылайша реттеліп тұрған күйінде олар тек күннің өзімен ғана теңесерлік нұр мен салтанатты сәуле шашып тұрды.»

«Жүрегім оның ішіндегісінің жарқырауы, сұлулығы және құндылығы үшін зор қуанышқа бөленгенімен, осы ғажайып көріністен жалғыз өзім ғана ләззат алу — менің борышым емес деп ойладым. Сондықтан оны бөлмемдегі ортадағы үстелдің үстіне қойдым да, қалағандардың бәрі келіп, адам осы өмірде көрген ең даңқты әрі ең жарқын көріністі тамашалай алатыны туралы хабар тараттым.

«Адамдар келе бастады: әуелде саны аз еді, бірақ бірте-бірте қалың топқа айналды. Олар сандықшаның ішіне алғаш қарағанда, таңырқап, қуаныштан айқайлайтын. Бірақ тамашалаушылар көбейген кезде, бәрі асыл тастарды мазалай бастап, оларды сандықшадан шығарып алып, үстелдің үстіне шашатын болды. Сонда мен иесі сандықшаны да, асыл тастарды да менен қайта талап етеді деп ойлай бастадым; ал егер олардың шашырап кетуіне жол берсем, оларды бұрынғыдай етіп қайтадан сандықшадағы өз орындарына ешқашан орналастыра алмаспын; әрі маған жүктелер жауапкершілікпен ешқашан бетпе-бет келе алмайтындай сезіндім, өйткені ол орасан зор болар еді. Содан кейін мен адамдарға оларға қол тигізбеулерін де, оларды сандықшадан шығармауларын да жалбарына өтіне бастадым; бірақ мен қанша жалбарынсам, олар сонша көбірек шашатын; енді оларды бөлменің барлық жеріне, еденге және бөлмедегі әрбір жиһаздың үстіне шашып жатқандай көрінді.»

Содан кейін мен олардың шынайы асыл тастар мен теңгелердің арасына сансыз көп жалған асыл тастар мен қолдан жасалған жалған теңгелерді шашып тастағанын көрдім. Олардың арсыз қылықтары мен рақметсіздігіне қатты ашуланып, сол үшін оларды әшкерелеп, айыптадым; бірақ мен оларды қаншалықты көбірек әшкерелесем, олар шынайы асыл тастардың арасына жалған асыл тастар мен жалған теңгелерді соншалықты көбірек шашты.

«Сонда мен тәндік жанымда қатты ашуланып, оларды бөлмеден ығыстырып шығару үшін дене күшін қолдана бастадым; бірақ мен біреуін сыртқа итеріп шығарған сайын, тағы үшеуі кіріп келіп, өздерімен бірге кір, жоңқа, құм және неше түрлі қоқыс әкелетін, ақырында олар нағыз асыл тастардың, гауһарлардың және теңгелердің әрқайсысын көміп тастады, сөйтіп олардың бәрі көзден таса болды. Олар сондай-ақ менің асыл бұйым салынған қобдишамды быт-шыт етіп жыртып, оның бөліктерін қоқыстың арасына шашып жіберді. Менің қайғым мен қаһарыма ешбір адам назар аудармайтындай көрінді. Мен мүлде еңсем түсіп, рухым күйзеліп, отырып алып жыладым.

«Осылайша мен зор жоғалтуым мен жауапкершілігім үшін жылап, қайғырып отырғанымда, Құдайды есіме алып, Ол маған көмек жіберсін деп шын жүректен дұға еттім. Сол сәтте-ақ есік ашылып, бөлмеге бір адам кірді; сонда жұрттың бәрі одан шығып кетті. Оның қолында шаң сүртетін қылшақ бар еді; ол терезелерді ашып, бөлмедегі шаң-тозаң мен қоқысты сыпырып тазалай бастады.»

«Мен одан сабыр етіп, кідіріп тұруын өтіндім, өйткені қоқыстың арасында шашылып жатқан кейбір қымбат асыл тастар бар еді. »

Ол маған: «Қорықпа»,— деді, өйткені Ол «оларға қамқор болады».

«Содан кейін ол топырақ пен қоқысты, жалған асыл тастар мен қолдан жасалған теңгелерді сыпырып жатқанда, олардың бәрі бұлттай көтеріліп, терезеден сыртқа шығып кетті, ал жел оларды алып әкетті. Аласапыран үстінде мен бір сәтке көзімді жұмдым; оларды ашқанымда, қоқыстың бәрі жоқ болып кеткен еді. Қымбат асыл тастар, гауһарлар, алтын және күміс теңгелер бөлменің бүкіл жеріне молынан шашылып жатты.»

«Содан кейін ол үстелдің үстіне алдыңғысынан әлдеқайда үлкен әрі көркем бір әшекей сандықшаны қойды да, асыл тастарды, гауһарларды, тиындарды уыстап жинап алып, олардың бірде-біреуі қалмағанша, сол сандықшаға сала берді; гауһарлардың кейбірі түйреуіштің ұшындай ғана кішкентай болса да, біреуі де сыртта қалмады.»

Содан кейін ол мені: «Келіп көр»,— деп шақырды.

«Мен сандықшаға қарадым, бірақ көзім көрген көріністің нұрынан қарықты. Олар бұрынғы даңқынан он есе артық жарқырап тұрды. Мен оларды жерге шашып, аяқтарымен таптап өткен әлгі зұлым адамдардың табандары құмға әбден ысқылап тазартқан болар деп ойлады. Олар сандықшаның ішінде әсем тәртіппен, әрқайсысы өз орнында, оларды ішіне тастаған адамның қолының ешбір ізінсіз орналасқан еді.

Қуанышымнан айқайлап жібердім, сол айқай мені оятты». Early Writings, 81–83.

Келесі мақалада Миллердің түсін қарастырамыз.

Төменде Уильям Миллердің екінші түсіне арналған кіріспе берілген; оны Джеймс Уайт Миллердің түсін Advent Herald басылымында жариялаған кезде жазған.

«Төмендегі түс Адвент жаршысында осыдан екі жылдан астам уақыт бұрын жарияланған болатын. Сонда мен оның біздің өткен Екінші Келу тәжірибемізді айқын түрде бейнелейтінін, әрі Құдайдың бұл түсті бытыраңқы отардың игілігі үшін бергенін көрдім. »

«Жаратқан Иенің ұлы да үрейлі күнінің таяп қалғанының белгілерінің арасында Құдай түстерді қойған. Қараңыз: Жоел 2:28–31; Елшілердің істері 2:17–20. Түстер үш түрлі жолмен келуі мүмкін; біріншіден, “істің көптігінен”. Қараңыз: Екклесиаст 5:3. Екіншіден, Шайтанның арам рухы мен алдауына берілгендер оның ықпалы арқылы түс көруі мүмкін. Қараңыз: Второзаконие 8:1–5; Еремия 23:25–28; 27:9; 29:8; Захария 10:2; Яһуда 8. Үшіншіден, Құдай әрдайым Өз халқын түстер арқылы азды-көпті үйретіп келген және әлі де үйретуде; мұндай түстер періштелер мен Киелі Рухтың әрекеті арқылы келеді. Ақиқаттың айқын нұрында тұрғандар Құдай оларға түс берген кезде оны танытын болады; сондайлар жалған түстер арқылы алданбайды да, теріс жолға түсіп кетпейді.»

“Сонда Ол былай деді: Енді Менің сөздерімді тыңдаңдар; араларыңда пайғамбар болса, Мен, Жаратқан Ие, оған аян арқылы Өзімді танытамын және онымен түс арқылы сөйлесемін’. Руларды санау 12:6. Жақып: ‘Жаратқан Иенің періштесі маған түсімде сөйледі’,— деді. Жаратылыс 31:2. ‘Ал Құдай түнде түсінде арамдық Лабанға келді’. Жаратылыс 31:24. Жүсіптің түстерін оқыңдар, [Жаратылыс 37:5–9], содан кейін олардың Мысырда қалай орындалғаны жайлы қызықты хикаяны оқыңдар. ‘Гибеонда Жаратқан Ие Сүлейменге түнде түсінде көрінді’. Патшалықтар 3-жазба 3:5. Даниял кітабының екінші тарауындағы ұлы да маңызды мүсін де түс арқылы берілді, сондай-ақ жетінші тараудағы төрт аң және тағы басқалар да солай берілді. Ирод сәби Құтқарушыны құртуға ұмтылған кезде, Жүсіпке түсінде Мысырға қашу жөнінде ескерту берілді. Матай 2:13.”

“Соңғы күндері болады, — дейді Құдай, — Мен Өз Рухымнан бүкіл адамзатқа төгемін; сонда ұлдарың мен қыздарың пайғамбарлық етеді, жігіттерің аяндар көреді, ал карттарың түстер көреді.’ Елшілердің істері 2:17.

«Пайғамбарлық дарыны — түс көрулер мен аяндар арқылы — мұнда Киелі Рухтың жемісі болып табылады және соңғы күндері белгі құрайтындай дәрежеде жеткілікті түрде көрініс табуы тиіс. Бұл Ізгі хабар қауымының дарындарының бірі.»

«“Ол біреулерді елшілер, біреулерді ПАЙҒАМБАРЛАР, біреулерді Ізгі хабар таратушылар, ал біреулерді бақташылар мен ұстаздар етіп берді; қасиеттілерді кемелдендіру үшін, қызмет ісі үшін, Мәсіхтің денесін нығайту үшін.” Ефестіктерге 4:11–12.»

“Құдай шіркеуде кейбіреулерді тағайындады: әуелі елшілерді, екіншіде ПАЙҒАМБАРЛАРДЫ,” т.с.с. 1 Қорынттықтарға 12:28. “ПАЙҒАМБАРЛЫҚТАРДЫ менсінбендер.” 1 Салониқалықтарға 5:20. Сондай-ақ Елшілердің істері 13:1; 21:9; Римдіктерге 7:6; 1 Қорынттықтарға 14:1, 24, 39 қараңыз. Пайғамбарлар немесе пайғамбарлықтар Мәсіхтің шіркеуін нығайту үшін берілген; әрі Құдай Сөзінен олардың ізгі хабар таратушылардан, бағушылардан және ұстаздардан бұрын тоқтатылуы тиіс екендігін дәлелдейтін ешқандай айғақ келтіруге болмайды. Бірақ қарсы шығушы былай дейді: “Жалған аяндар мен түстер соншалықты көп болды, сондықтан мен ондай нәрселердің ешқайсысына сене алмаймын.” Шынында да, Шайтанның өз жасандысы бар. Оның әрдайым жалған пайғамбарлары болған, және, сөзсіз, алдаудың әрі салтанат құруының осы соңғы сағатында оларды қазір де күтуімізге болады. Мұндай ерекше ашуларды, олардың жасандысы бар болғаны үшін, қабылдамайтындар, дәл сондай негізбен, тағы бір қадам алға барып, Құдайдың адамға түс не аян арқылы Өзін ешқашан аспағанын да теріске шығара алады, өйткені жасандысы әрдайым болған.

«Түстер мен аяндар — Құдайдың Өзін адамға ашып көрсеткен құралы. Осы құрал арқылы Ол пайғамбарларға сөйледі; Ол пайғамбарлық дарынды Ізгі хабар қауымының дарындарының қатарына қосты және түстер мен аяндарды “СОҢҒЫ КҮНДЕРДІҢ” өзге белгілерімен қатар қойды». Аумин.

«Жоғарыдағы ескертпелердегі мақсатым — қарсылықтарды Жазбаға сай түрде жою және оқырманның ойын төмендегіні қабылдауға даярлау болды». Джеймс Уайт.